

Sygn. akt II CZ 132/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSA Agata Zając

w sprawie z powództwa T. L.  
przeciwko W. M.  
o ustalenie,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2017 r.,  
zażalenia powoda  
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**oddala zażalenie, przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adw. T. B. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset) powiększoną o podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej opłaty od udzielonej pomocy prawnej w postępowaniu zażaleniowym.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2016 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił wniosek powoda T. L. o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej i odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], w sprawie przeciwko W. M., o ustalenie.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy T. L. wniósł o jego uchylenie w części dotyczącej odrzucenia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że na postanowienia sądów niższej instancji w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394<sup>1</sup> k.p.c.). Jednak takie postanowienie może zostać skontrolowane pośrednio, w ramach rozpoznania zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną wniesioną po terminie, jeżeli w zażaleniu zostanie sformułowany wniosek na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. W niniejszej sprawie żalący uczynił zadość wskazanemu wymaganiu, podniesione zarzuty podlegają zatem rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy.

Zgodnie z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Natomiast w razie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego na wniosek zgłoszony przed upływem terminu do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę, która prawidłowo zażądała doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, sąd doręcza ustanowionemu adwokatowi lub radcy prawnemu orzeczenie z uzasadnieniem z urzędu, a termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia doręczenia pełnomocnikowi orzeczenia z uzasadnieniem (art. 124 § 3 k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zmiana pełnomocnika, już po doręczeniu prawidłowo ustanowionemu pełnomocnikowi z urzędu wyroku wraz z uzasadnieniem, nie ma wpływu na zmianę początku biegu terminu do złożenia skargi kasacyjnej. Żaden przepis nie daje podstaw do innego określenia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

8 września 2016 r., II CZ 95/16, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 98/14, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2011 r., III CZ 45/11, niepubl.).

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony pierwszemu pełnomocnikowi z urzędu w dniu 18 kwietnia 2016 r., kolejny pełnomocnik dowiedział się o wyznaczeniu z urzędu w dniu 9 maja 2016 r., zaś wniosek o przywrócenie terminu wraz ze skargą kasacyjną złożył w dniu 4 lipca 2016 r., a więc już po terminie z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. Dla oceny prawnej zarzutów przedstawionych w zażaleniu kluczowe jest, że zarówno we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej jak i w zażaleniu na postanowienie w przedmiocie odrzucenia skargi, żalący całkowicie pominął przesłanki uzasadniające uwzględnienie wniosku z art. 168 § 1 k.p.c., a więc brak winy w przekroczeniu terminu do dokonania czynności procesowej. Niewątpliwie sporządzenie skargi kasacyjnej przez adwokata lub radcę prawnego musi poprzedzać zapoznanie się z aktami sprawy oraz ze stanowiskiem strony co do zakresu skargi, jednak czynności te powinny być wykonane bez nieuzasadnionej zwłoki. Przy ocenie nie można też pominąć procesowej aktywności poprzedniego pełnomocnika. Tym samym, dla przywrócenia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej niewystarczające jest samo powołanie się na zmianę pełnomocnika z urzędu ustanowionego w sprawie.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

aj

l.n